

Gyakran vonnak kérdőre minket a hitünk felől. Vitára készen, felvértezve átgondolt érvekkel Isten létezését, hitünk értelmét, tapasztalatainkat firtatják. Tolakodó vagy érdeklődő kérdéseket kapunk hitünkről.

„Miért gondolod, hogy létezik bármiféle túlvilági erő, ami hatással van ránk?” – kérdezik az ateisták. Hangoztatják, hogy egyszer úgyis véget ér az élet. Szerintük az ember használja ki az időt, mert ennél több úgysem lesz. Nincs más, csak mi, élünk hát szabadon. Lehetünk erkölcsösek, ha akarunk. Lehetünk erkölcstelenek, ha úgy tetszik. Ki ítélkezne felettünk?

Vannak, akik számára a hit olyan, mint piac. Az egyik árustól veszek ezt, a másiktól mást. Ők azok, akik úgy gondolják, hogy vannak erők, amik hatással vannak ránk, más erők a kárunkra vannak, de nem ismerhetjük meg őket teljesen. Hisznek a természetgyógyászat praktikáiban, a csodaszerek hatásait éltetik. Fontosnak tartják a lelket, de a keretek számukra összeegyeztethetetlenek a hittel. Kérdőre vonnak bennünket, hogyan lehetünk elvakultak, miért mondjuk, hogy csak egy Isten létezik.

Lehetne sorolni a különböző nézeteket, csodaszereket, csillagjegyeket, divatos hitet.

Vannak persze sokan mások, akiket egyáltalán nem érdekel a túlvilág. Gondolják, hogy Isten létezik, mégsem veszik őt komolyan. Eljárnak időnként templomba, talán még a Bibliát is fellapozzák olykor. Nincsenek lényeges tapasztalataik Istenről, mégis úgy gondolják, ha ennyien hisznek benne, léteznie kell. Az életükre azonban nincs hatással az, amit hallanak vagy olvasnak. Meggyőződésük csak mások tapasztalatából merít. Épp ezért hitük felületes marad. Talán a megrázkódtatások megváltoztatják őket, de ez a változás emberi törekvés marad csupán, míg a megtérés el nem érkezik. Bár érdeklődnek a hit dolgai iránt, szívesen hallanak történeteket a tapasztalatainkról, világlátásunkról, az életükre nem hoz jelentős változást az érdeklődésük. Ők azok a nyitott elhívottak, akiket (még) nem választott el magának az Úr.

A világ könnyen felosztható azokra, akik a Biblia Istenében hisznek és azokra, akik nem. Vannak, akik másban hisznek, és vannak, akiknek „nincs hitük”. A lélek mégsem osztható fel ilyen könnyedén részekre, vagy irányultságokra. Minden felfogásban, minden hitkérdésben van igazságalap, még ha mi nem is értünk egyet vele. Ha vitázunk más világnézetű emberekkel, ezt sosem felejthetjük: mindenki Isten alakú az űr.

A hitvita hátterét egyedül az Isten-tapasztalataink adják. Ezek az élmények forrnak össze olyan egységgé, amit így nevezünk: „a nem látható dolgok létéről való meggyőződés” (Zsid 11,1). Éppen ezért felesleges volna arra törekednünk, hogy meggyőzzünk másokat. Azért hiszünk az Úr Jézusban, mert megtapasztaltuk a jelenlétét az életünkben. Nincs érv, ami ezeken a tapasztalatokon túl meggyőzhetne bárkit is. Ez az Istenben való bizalom az, ami elválaszt bennünket másoktól, és ez az, ami összeköt minket más keresztyénekkal. A tapasztalat, hogy az Úr él és uralkodik, és ő a Biblia Istene.

Innen indulva másoknak más tapasztalataik lehetnek a világról, a túlvilági erőkről és hatalmakról. Mégis vitába szállunk az ő nézeteikkel, sőt vitába is kell bocsátkoznunk annak a reményében, hogy az Isten országának nyerhetünk meg lelkeket.

Van azonban egy sarkalatos pont, ami mellett ki kell tartanunk. Bármiféle hitvitában vegyünk is részt, a teljes (kanonikus) Szentírás hitelességét és Istentől való eredetét tekintve nem lehet kétségünk. Vannak keresztyén felekezetek, akik válogatnak írás és írás között. Ezt mi, reformátusok nem engedhetjük meg magunknak. A teljes írás Istentől ihletett.

A vita alapja a tapasztalataink összessége. Bármilyen más érv, látásmód, gondolat vagy meghatározás eleve kudarcra van ítélve, hisz Isten létét bizonyítani nem tudjuk. Hiába érvelnénk keresztyén kultúrával, vallásos erényekkel, dogmákkal, ezek mind csupán tapasztalatainkból merítenek. Ha a forrást nem mutatjuk fel („én megtapasztaltam, ezért hiszem”), úgy minden más köré épített épület összedől, mint egy kártyavár. Épp ahogy Jézus példázatában összedőlt az alap nélküli ház, ha jöttek a viharok és a szél.

Tapasztalataink két pilléren nyugszanak. Az első pillér Isten akarata, amit a Szentírásban olvasunk. Átéltük, megküzdöttünk vele, így már nem is csak mások igazsága az, hanem már a sajátunk is. Isten akaratát a szívünkbe írta. Érveink, látásmódunk Belőle merítenek erőt.

A második pillér az Isten akaratának megvalósulása az életünkben. Hiteltelen az a szolga, akinek az élete nem méltó Ura nevéhez. A hívő ember élete a hitetlenek Bibliája, szoktuk mondani. Ha erre építjük fel érveinket, ha innen indulunk, a vitában méltó ellenfeleknek bizonyulunk. Érveinkre, melyek a tapasztalatainkból merítenek, méltó cáfolatot vitapartnereink aligha találhatnak.

Elérhetőségeink

Honlapunk:

<http://www.refdunantul.hu/lap/tapolca>

Facebook oldalunk:

Youtube csatornánk:

@RefTapolca

Központi cím:

Református Lelkészi Hivatal
8300 Tapolca, Darányi I. u. 2.

Központi telefon:

87/687150

Szerző:

Kádár Tamás György

Tapolca és Vidéke
Református Társegyházközség

Vita a hitről

